

[Steen Folke]

hr. minister, vil det ikke sige, at det, som ministeren mener giver Danmark, den danske stat, ret til at bestemme over forhold i Grønlands undergrund, i virkeligheden er det, at Danmark i sin tid, for ca. 250 år siden, underlagde sig Grønland som en koloni? Når det kommer til stykket, er det altså det, der er indholdet i det, ministeren påberåber sig, for det var herved, Danmark tiltog sig højhedsret over Grønland. Der var ingen, der spurgte grønlænderne om deres mening, så vidt jeg ved. Så var der oven i købet en grundlovsændring i 1953, hvor Grønland blev indlemmet som en såkaldt ligeberettiget del af det danske rige. Ved den lejlighed fik det grønlandske folk heller ikke ret til at udtale sig. Der var ingen folkeafstemning i Grønland. Der var som bekendt en folkeafstemning i Danmark, men ikke i Grønland, om disse ting. Man har med andre ord ikke spurgte grønlænderne, hvad de synes om, at den danske stat har tiltvunget sig højhedsret over Grønland. Er det ikke i virkeligheden, hr. minister, det, man bygger på, når man nu siger, at det er i kraft af den bestående rigsheden, at den danske stat har højhedsretten over undergrunden i Grønland? Og er det ærligt talt ikke lidt pinligt?

Alfred Hansen (DR):

Der er henvist til både statsministerens og Grønlandsministerens tidligere udtalelser gående ud på, at regeringen ikke i øjeblikket har planer om at ville forhindre et flertal i Grønland i at melde sig ud af fællesmarkedet.

Nu er det bare sådan, at regeringer kommer og regeringer går og ministre kommer og ministre går, ja, selv en Grønlandsminister kunne måske finde på at gå.

I udvalget, hvor disse lovforslag er blevet behandlet, drøftede vi det i sidste uge før betækningsafgivelsen, og jeg tillod mig da at konkludere følgende: med en vedtagelse af dette lovkompleks kunne 100 pct. i folketinget nægte 100 pct. på Grønland, som ønskede at komme ud af fællesmarkedet, at melde sig ud. Ministerens kommentar til min konklusion var: hr. Alfred Hansens konklusion er ikke just forkert. Der er altså ingen uklarhed om det her. Folketinget vil med en vedtagelse af disse lovforslag til enhver tid, hvis folketinget ønsker det, kunne modsætte sig

Grønlands befolknings ønske om at komme ud af fællesmarkedet. Dette beklager vi dybt i retsforbundet. Når vi alligevel stemmer for lovforslagene, skyldes det ene og alene, at det grønlandske landsråd selv ønsker at få disse forslag vedtaget, og vi vil i størst mulig udstrækning rette os efter, hvad grønlænderne ønsker skal ske på Grønland.

Melchior (CD):

Jeg føler mig ikke særlig kaldet til at varetage dette folketings værdighed, men da f. eks. formanden ikke sådan kan gribe ind i debatterne, føler jeg mig dog som menigt medlem kaldet til at give en kommentar til hr. Dohrmanns bemærkning om, at det var håbløst herfra at få folketingsmedlemmer til at indtage andet standpunkt end det, de havde fået besked på af deres partiformand. Jeg kan kun tale på min gruppes vegne, men alle, der følger med herinde, må have kunnet konstatere, at der ikke er mindre gruppedisciplin og sammenhold i fremskridtspartiets gruppe end i andre grupper.

I den aktuelle sag er jeg en af dem, der, som min ordfører meddelte, vil stemme for hr. Honorés ændringsforslag, men det har ikke noget med den omtale, som hr. Dohrmann her gav af sine kolleger, at gøre. Jeg vil for mit eget vedkommende gerne have mig den frabedt, og jeg gætter på, selv om ingen andre skal have ulejlighed i denne sag, at det gælder alle mine kolleger, i hvert fald uden for fremskridtspartiet, på samme måde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om kirken i Grønland.

§§ 1-5

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod det-